Construirea unui sistem de învățământ nediscriminatoriu și inclusiv în România

Autor: BOTEZAT MAGDA

Colegiul Național: MIHAI EMINESCU, Oradea

Sistemul de învățământ reprezintă fundamentul dezvoltării unei societăți, iar nediscriminarea și incluziunea sunt principii fundamentale ce ar trebui să fie aplicate în toate etapele educației. În România, ca și în alte țări, există încă provocări în ceea ce privește implementarea acestor principii în sistemul de învățământ. Acest articol se va concentra asupra importanței nediscriminării și incluziunii în învățământul românesc, precum și asupra măsurilor necesare pentru a construi un sistem educațional echitabil și accesibil pentru toți elevii.

Definirea nediscriminării și incluziunii în învățământ

Nediscriminarea în învățământ se referă la asigurarea dreptului tuturor elevilor de a primi o educație de calitate, indiferent de originea etnică, religie, gen, orientare sexuală, dizabilități sau orice altă caracteristică personală. Incluziunea, pe de altă parte, implică crearea unui mediu educațional în care toți elevii se simt acceptați, respectați și integrați, indiferent de diferențele lor.

Provocările sistemului de învățământ românesc

În România, există încă provocări legate de nediscriminare și incluziune în sistemul de învățământ. Acestea includ discriminarea și excluziunea bazate pe originea etnică, apartenența socio-economică, dizabilități sau gen. De asemenea, mai există și o accesibilitate redusă la educație în zonele rurale sau pentru grupurile marginalizate.

Măsuri pentru promovarea nediscriminării și incluziunii

a) Politici și legislație:

Este necesară dezvoltarea și implementarea unor politici și legi care să promoveze nediscriminarea și incluziunea în sistemul de învățământ. Acestea ar trebui să ofere un cadru legal puternic pentru protejarea drepturilor elevilor și pentru sancționarea discriminării.

b) Formare a cadrelor didactice:

Este esențial ca profesorii și personalul din sistemul de învățământ să fie instruiți în privința importanței nediscriminării și incluziunii și să fie echipați cu instrumentele necesare pentru a crea un mediu educațional sigur și incluziv.

c) Resurse și infrastructură:

Pentru a asigura incluziunea, este importantă alocarea adecvată a resurselor și îmbunătățirea infrastructurii școlare. Aceasta ar putea include adaptarea facilităților fizice pentru a fi accesibile persoanelor cu dizabilități, furnizarea de materiale didactice diversificate pentru a satisface nevoile diverse ale elevilor și asigurarea serviciilor de suport, cum ar fi consilieri școlari sau medici școlari.

d) Programare și curriculum:

Curriculumul și programele școlare ar trebui să fie concepute într-un mod nediscriminatoriu și să reflecte diversitatea culturală, istorică și socială a elevilor. Acestea ar trebui să promoveze toleranța, respectul reciproc și să ofere oportunități egale pentru toți elevii.

e) Parteneriate și implicare comunitară:

Colaborarea strânsă între școli, familii, comunități și organizații relevante poate contribui la crearea unui mediu educațional inclusiv. Implicarea părinților și comunității în procesul educațional poate sprijini elevii și poate ajuta la identificarea și abordarea nevoilor individuale.

f) Monitorizarea și evaluarea:

Este necesară monitorizarea și evaluarea regulată a progresului în implementarea politicii de nediscriminare și incluziune în sistemul de învățământ. Prin colectarea și analizarea datelor relevante, se pot identifica problemele persistente și se pot lua măsuri corective adecvate.

În concluzie, nediscriminarea și incluziunea reprezintă principii fundamentale pentru un sistem de învățământ echitabil și accesibil în România. Implementarea acestor principii implică eforturi concertate la nivelul politicii, a cadrelor didactice, a resurselor și infrastructurii, a curriculumului și a comunității. Prin

adoptarea unor măsuri adecvate și angajamentul ferm față de aceste principii, sistemul de învățământ românesc poate deveni un mediu în care toți elevii se simt acceptați, respectați și sprijiniți în dezvoltarea lor personală și academică.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bălănescu, S., & Apreutesei, M. (2016). Inclusive education in Romania: from theory to practice. Procedia-Social and Behavioral Sciences, 221, 80-85.
2. Dragoș, I. V., & Lazăr, A. (2017). Inclusive education in Romania: Challenges and opportunities. Revista de Asistență Socială, 16(2), 39-54.
3. Iorga, E. M. (2018). Inclusive Education in Romania: Policies, Practices, and Challenges. In Comparative Perspectives on Early School Leaving in the European Union (pp. 121-140). Springer, Cham.
4. Ministry of Education and Scientific Research (2014). Strategy for Inclusive Education. Bucharest: Ministry of Education and Scientific Research.
5. Moise, I. (2020). Towards Inclusive Education in Romania: From Legislation to Classroom Practice. Romanian Journal of Education, 2(1), 34-44.
6. Oprea, A. (2018). Inclusive education in Romania: From policy to practice. In Education in Romania at the Centenary of the Great Union (pp. 217-227). Springer, Cham.
7. Sandu, D., & Niculescu, M. (2019). Inclusive Education in Romania: Policies and Practices. Inclusive Education: Perspectives, Challenges and Best Practices (pp. 125-143). Springer, Cham.